

La Nau reuneix en una exposició la selecció més completa de fotografies de l'artista Humberto Rivas

València, a 21 de maig de 2019. La Universitat de València i la Fundació MAPFRE organitzen en el Centre Cultural La Nau l'exposició 'Humberto Rivas 1937-2009', que es podrà visitar del 22 de maig al 15 de setembre a la Sala Acadèmia i la Sala Estudi General. L'exposició, que s'inaugurarà demà dimecres, dia 22 de maig, a les 20 hores, reuneix una selecció de les fotografies de l'artista, la més completa revisió del seu treball fins al moment. L'entrada és gratuïta fins completar aforament.

'Humberto Rivas 1937-2009' s'ha presentat aquest matí en una roda de premsa celebrada en La Nau amb la participació d'Antonio Ariño, vicerector de Cultura i Esport de la Universitat de València; Carlos Gollonet, conservador cap de fotografia de la Fundació MAPFRE i Pep Benlloch, comissari de l'exposició.

Antonio Ariño ha manifestat que l'exposició té un doble significat per a la Universitat. D'una banda, mostra els treballs que va realitzar Humberto Rivas per a la institució i a més inicia una nova línia de col·laboració amb la fundació MAPFRE, perquè precisament la fotografia és un dels àmbits en què se sustenta la línia de programació d'exposicions de la Universitat.

D'acord amb el comissari "l'exposició pretén reivindicar la figura d'un artista fonamental de la fotografia espanyola i posar de manifest la importància de la renovació del llenguatge fotogràfic que la seua obra ha suposat".

La selecció, amb més de 180 obres i material d'arxiu, aborda el treball d'aquest fotògraf al llarg de tota la seua trajectòria, que comprén des dels anys seixanta del segle XX fins a l'any 2005. Rivas (1937-2009) va ser un autor fonamental per al desenvolupament de la fotografia a Espanya a partir de la primera meitat dels anys setanta, quan va arribar a Barcelona procedent d'Argentina. Amb ell es va produir una renovació del mitjà, contribuint a la seua consideració com un llenguatge artístic de ple de dret. Rivas sempre va tindre una visió de futur per a la seua obra: cada vegada que seleccionava una de les fotografies feta amb la seua càmera tenia el costum de positivament diverses imatges, la qual cosa permet comptar actualment i en l'exposició amb còpies originals d'època fetes per l'artista.

La mostra presenta la seua producció de manera cronològica comptant amb préstecs de còpies d'època en la seua majoria procedents de l'Arxiu Humberto Rivas (Barcelona), així com de les principals col·leccions i museus que alberguen obra seua en els seus fons: MNAC-Museu Nacional d'Art de Catalunya; IVAM-Institut Valencià d'Art Modern, Fundació Per Amor a l'Art, MNCARS-MNCARS-Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía; Fundació Foto Colectania i Fundació MAPFRE.

La seua obra fotogràfica abasta tant paisatges com retrats, classificació, no obstant açò, amb la qual mai es va sentir còmode i a la qual mai va voler sotmetre's. Concebia la seua obra fotogràfica com un gran tot. Les seues imatges de la ciutat es caracteritzen per ser llocs deserts, sense presència humana. Creador d'una nova forma de documentar, les seues fotografies cerquen plasmar el pas del temps i de la memòria amb un estil sobri i senzill que convida al diàleg i la reflexió amb l'espectador. Les seues fotografies ofereixen a més un treball extremadament descriptiu, però alhora extremadament analític i no obstant açò, molt misteriós, on no hi ha lloc per a l'anècdota o l'incident. Per a Rivas la poesia era l'art més proper a la

fotografia; així, la seua obra s'alia amb el sentiment de solitud produint un desconcert que sedueix a l'espectador.

Humberto Rivas es va iniciar com a dibuixant i com a pintor de la mà de Rubén Corrado, director de l'agència de publicitat en la qual Rivas va entrar a treballar en 1956, i amant de la pintura. També per eixos anys va tenir Rivas el seu primer contacte amb el cinema, però no seria fins a 1973 quan filmara el seu únic curtmetratge. Al mateix temps que es dedicava a la pintura practicava la fotografia. Entre 1956 i 1960 va formar part del Grup Forum des d'on, partint de l'aplicació de les idees del fotògraf alemany Otto Steinert i les seues idees sobre la fotografia subjectiva, es va insistir en la importància de la fotografia com a mitjà d'expressió, més enllà del documental. En 1997 l'Ajuntament de Barcelona li va concedir el Premi d'Arts Plàstiques Ciutat de Barcelona, en 1998 va obtenir el Premi Nacional de Fotografia, atorgat pel Ministeri de Cultura espanyol i en 1999 va rebre a Argentina el Premi Konex. En 2009 l'Ajuntament de Barcelona li va atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Artístic